

Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA (čtvrtého senátu)

30 května 2013*

„Nesplnění povinnosti státem — Směrnice 2006/24/ES — Uchovávání údajů vytvářených nebo zpracovávaných v souvislosti s poskytováním služeb elektronických komunikací — Rozsudek Soudního dvora, kterým se určuje nesplnění povinnosti — Nevyhovění rozsudku — Článek 260 SFEU — Peněžité sankce — Uložení paušální částky“

Ve věci C-270/11,

jejímž předmětem je žaloba na nesplnění povinnosti státem na základě článku 260 odst. 2 SFEU, podaná dne 31. května 2011,

Evropská komise, zastoupená C. Tufvesson a D. Maidanim, jakož i F. Coudertem, jako zmocněnci, s adresou pro účely doručování v Lucembursku

žalobkyně,

proti

Švédskému království, zastoupenému A. Falk a C. Meyer-Seitz, jako zmocněnkyněmi,

žalovanému,

SOUDNÍ DVŮR (čtvrtý senát),

ve složení: L. Bay Larsen, předseda senátu, J. Malenovský, U. Løhmus (zpravodaj), M. Safjan a A. Prechal, soudci,

generální advokát: N. Jääskinen,

vedoucí soudní kanceláře: C. Strömholm, rada,

s přihlédnutím k písemné části řízení a po jednání konaném dne 9. ledna 2013,

s přihlédnutím k rozhodnutí, přijatému po vyslechnutí generálního advokáta, rozhodnout věc bez stanoviska,

vydává tento

* Jednací jazyk: švédština.

Rozsudek

1 Evropská komise se svou žalobou domáhá, aby Soudní dvůr:

- určil, že Švédské království tím, že nepřijalo opatření nezbytná ke splnění povinností vyplývajících z rozsudku ze dne 4. února 2010, Komise v. Švédsko (C-185/09), který se týkal neprovedení ustanovení směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/24/ES ze dne 15. března 2006 o uchovávání údajů vytvářených nebo zpracovávaných v souvislosti s poskytováním veřejně dostupných služeb elektronických komunikací nebo veřejných komunikačních sítí a o změně směrnice 2002/58/ES (Úř. věst. L 105, s. 24) do vnitrostátního práva, a tím, že nepřijalo ve stanovené lhůtě právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s uvedenou směrnicí, nesplnilo povinnosti, které pro něj vyplývají z čl. 260 odst. 1 SFEU;
- uložil Švédskému království povinnost zaplatit Komisi na účet „Vlastní zdroje Evropské unie“ penále ve výši 40 947,20 eur za každý den, kdy bylo v prodlení s přijetím opatření nezbytných ke splnění povinností vyplývajících z výše uvedeného rozsudku Komise v. Švédsko, a to ode dne vyhlášení tohoto rozsudku až do dne splnění povinností vyplývajících z uvedeného rozsudku;
- uložil Švédskému království povinnost zaplatit Komisi na stejný účet paušální částku 9 597 eur za každý den, kdy bylo v prodlení s přijetím opatření nezbytných ke splnění povinností vyplývajících z výše uvedeného rozsudku Komise v. Švédsko, a to ode dne vyhlášení uvedeného rozsudku až do vyhlášení tohoto rozsudku nebo do dne přijetí opatření nezbytných ke splnění povinností vyplývajících z výše uvedeného rozsudku Komise v. Švédsko v případě, že tento okamžik nastane dříve, a
- uložil Švédskému království náhradu nákladů řízení.

Právní rámec

2 Bod 22 odůvodnění směrnice 2006/24 zní:

„Tato směrnice dodržuje základní práva a ctí zásady uznávané zejména Listinou základních práv Evropské unie [dále jen „Listina“]. Tato směrnice spolu se [směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2002/58/ES ze dne 12. července 2002 o zpracování osobních údajů a ochraně soukromí v odvětví elektronických komunikací (směrnice o soukromí a elektronických komunikacích) (Úř. věst. L 201, s. 37)] usiluje o zajištění plného dodržování základních práv občanů na respektování soukromého života a komunikace a na ochranu jejich osobních údajů, jak je stanoví články 7 a 8 Listiny“.

3 Článek 1 směrnice 2006/24 stanoví:

„1. Účelem této směrnice je harmonizovat předpisy členských států týkající se povinnosti poskytovatelů veřejně dostupných služeb elektronických komunikací nebo veřejných komunikačních sítí, pokud jde o uchovávání některých údajů jimi vytvořených nebo zpracovaných, s cílem zajistit dostupnost těchto údajů pro účely vyšetřování, odhalování a stíhání závažných trestných činů, jak jsou vymezeny každým členským státem v jeho vnitrostátních právních předpisech.

2. Tato směrnice se vztahuje na provozní a lokalizační údaje o právnických i fyzických osobách a na související údaje, které jsou nezbytné k identifikaci účastníka nebo registrovaného uživatele. Nevztahuje se na obsah elektronických sdělení ani na informace vyžadované při použití sítě elektronických komunikací.“

4 Článek 15 této směrnice stanoví:

„1. Členské státy uvedou v účinnost právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s touto směrnicí nejpozději do 15. září 2007. Neprodleně o nich uvědomí Komisi. Tyto předpisy přijaté členskými státy musí obsahovat odkaz na tuto směrnici nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Způsob odkazu si stanoví členské státy.

2. Členské státy sdělí Komisi znění hlavních ustanovení vnitrostátních právních předpisů, které přijmou v oblasti působnosti této směrnice.

3. Každý členský stát může odložit používání této směrnice do 15. března 2009, pokud jde o uchovávání komunikačních údajů týkajících se připojení k internetu, internetové telefonie a internetové elektronické pošty. Každý členský stát, který zamýšlí využít tohoto odstavce, o tom po přijetí této směrnice uvědomí Radu a Komisi formou prohlášení. Prohlášení se zveřejní v *Úředním věstníku Evropské unie*.“

Rozsudek Komise v. Švédsko

- 5 Ve výše uvedeném rozsudku Komise v. Švédsko Soudní dvůr určil, že Švédské království tím, že nepřijalo ve stanovené lhůtě právní a správní předpisy nezbytné k dosažení souladu se směrnicí 2006/24, nesplnilo povinnosti, které pro něj vyplývají z této směrnice.

Postup před zahájením soudního řízení

- 6 Dopisem ze dne 28. června 2010 zaslala Komise Švédskému království výzvu dopisem, ve kterém jej vyzvala, aby jí do dvou měsíců od doručení této výzvy sdělilo své vyjádření k opatřením přijatým ke splnění povinností vyplývajících z výše uvedeného rozsudku Komise v. Švédsko.
- 7 Dopisy ze dne 27. srpna a 23. listopadu 2010, jakož i ze dne 21. ledna 2011 odpověděly švédské orgány na uvedenou výzvu dopisem, v nichž Komisi informovaly o stavu procesu provedení směrnice 2006/24 do vnitrostátního práva a především jí sdělily, že s tím související návrh zákona byl předložen dne 8. prosince 2010 švédskému parlamentu, který by se jím měl zabývat během druhé poloviny měsíce března 2011.
- 8 Dopisem ze dne 25. března 2011 informovalo Švédské království Komisi, že uvedený parlament rozhodl dne 16. března 2011 o odložení přijetí uvedeného návrhu zákona o rok. Toto rozhodnutí bylo přijato šestinou členů parlamentu zvláštním ústavním postupem. Podle údajů tohoto členského státu předložila parlamentní komise zabývající se danou záležitostí po uplynutí této roční doby parlamentu návrh na provedení směrnice 2006/24 do vnitrostátního práva.
- 9 Vzhledem k tomu, že Komise měla za těchto podmínek za to, že Švédské království nepřijalo opatření, která jsou potřebná ke splnění povinností vyplývajících z výše uvedeného rozsudku Komise v. Švédsko, rozhodla se podat projednávanou žalobu.

Vývoj událostí v průběhu tohoto řízení

- 10 Švédské království Komisi dopisem ze dne 22. března 2012 sdělilo, že švédský parlament přijal dne 21. března 2012 vládní návrh zákona na provedení směrnice 2006/24 do vnitrostátního právního řádu, jehož nabytí účinnosti bylo stanoveno na 1. květen 2012, a dále dopisem ze dne 3. dubna 2012 oznámilo opatření, kterými byla uvedená směrnice provedena. Komise proto dne 7. června 2012

prohlásila, že bere žalobu částečně zpět, a to v části, která se týkala denního penále ve výši 40 947,20 eur. Svá návrhová žádání, pokud jde o zaplacení paušální částky a její výše, však ponechala v platnosti.

- 11 Ohledně nákladů řízení Komise uvedla, že zpětvzetí části žaloby týkající se uložení penále Švédskému království bylo výsledkem přístupu tohoto členského státu po ukončení písemné části řízení, takže náklady řízení vynaložené v této souvislosti musí nést uvedený členský stát.
- 12 Ve své žalobní odpovědi zpochybňuje Švédské království jednak návrh Komise na zaplacení paušální částky a jednak její výši. Tento členský stát napadá také návrhová žádání Komise týkající se nákladů řízení a navrhuje Soudnímu dvoru, aby rozhodl, že každý z účastníků řízení ponese vlastní náklady řízení.

K nesplnění povinností

Argumentace účastníků řízení

- 13 Pokud jde o tvrzené nesplnění povinnosti, Komise připomíná, že podle čl. 260 odst. 1 SFEU platí, že shledá-li Soudní dvůr, že členský stát nesplnil povinnost, která pro něj vyplývá ze Smlouvy o FEU, je tento stát povinen přijmout opatření, která vyplývají z rozsudku Soudního dvora. Ohledně lhůty, v níž musí být takovému rozsudku vyhověno, Komise upřesňuje, že z ustálené judikatury Soudního dvora vyplývá, že zájem na okamžitém a jednotném uplatňování práva Evropské unie vyžaduje, aby toto plnění povinností vyplývajících z rozsudku bylo započato okamžitě a bylo završeno v co nejkratší možné lhůtě.
- 14 Švédské království uznává, že ve lhůtě stanovené ve výzvě dopisem ze dne 28. června 2010 nepřijalo příslušná opatření ke splnění povinností vyplývajících z výše uvedeného rozsudku Komise v. Švédsko.

Závěry Soudního dvora

- 15 Článek 260 odst. 2 SFEU stanoví, že má-li Komise za to, že dotyčný členský stát nepřijal opatření, která vyplývají z rozsudku Soudního dvora, může předložit věc Soudnímu dvoru poté, co poskytla tomuto státu příležitost se vyjádřit, přičemž uvede výši paušální částky nebo penále, jež je dotyčný členský stát povinen zaplatit, ve výši, kterou považuje za přiměřenou okolnostem.
- 16 V této souvislosti je datem rozhodným pro posouzení existence nesplnění povinnosti podle čl. 260 odst. 1 SFEU uplynutí lhůty stanovené ve výzvě dopisem vyhotovené na základě tohoto ustanovení (rozsudky ze dne 11. prosince 2012, Komise v. Španělsko, C-610/10, bod 67, a ze dne 19. prosince 2012, Komise v. Irsko, C-374/11, bod 19).
- 17 V průběhu řízení Švédské království uvedlo, že k uvedení jeho vnitrostátního práva do souladu s výše uvedeným rozsudkem Komise v. Švédsko došlo zejména prostřednictvím vládního návrhu na provedení směrnice 2006/24, jehož nabytí účinnosti bylo stanoveno na 1. květen 2012.
- 18 Je tedy každopádně nesporné, že po uplynutí dvou měsíců poté, co Švédské království obdrželo výzvu dopisem uvedenou v bodě 6 tohoto rozsudku, tedy dne 28. srpna 2010, nepřijal tento členský stát všechna opatření nezbytná k zajištění splnění povinností vyplývajících z výše uvedeného rozsudku Komise v. Švédsko.
- 19 Za těchto podmínek je nutno konstatovat, že Švédské království tím, že nepřijalo opatření nezbytná ke splnění povinností vyplývajících z výše uvedeného rozsudku Komise v. Švédsko, nesplnilo povinnosti, které má na základě článku 260 SFEU.

K paušální částce

Argumentace účastníků řízení

- 20 Pro účely výpočtu paušální částky vychází Komise z rozsudku ze dne 12. července 2005, Komise v. Francie (C-304/02, Sb. rozh. s. I-6263), jakož i ze svého sdělení ze dne 13. prosince 2005 nazvaného „Použití článku 228 Smlouvy o ES“ [SEC(2005) 1658], ve znění sdělení ze dne 20. července 2010 nazvaného „Provádění článku 260 Smlouvy o fungování Evropské unie. Aktualizace údajů pro výpočet paušálních částek a penále, které Komise navrhuje Soudnímu dvoru v rámci řízení o nesplnění povinností“ [SEC(2010) 923/3, dále jen „sdělení z roku 2010“]. Podle názoru Komise musí stanovení finančních sankcí vycházet ze závažnosti porušení práva, z jeho doby trvání a z nezbytnosti zajistit odrazující účinek sankce za účelem zabránění dalšímu porušování práva.
- 21 Pokud jde nejprve o závažnost porušení práva, Komise uvádí, že přihlíží k významu ustanovení unijního práva, jichž se porušení týkalo, důsledkům tohoto porušení pro obecné a individuální zájmy, jakož i k přístupu žalovaného státu.
- 22 Ohledně významu uvedených ustanovení má Komise za to, že nesplnění povinností vyplývajících z výše uvedeného rozsudku Komise v. Švédsko představuje obzvláště závažné nesplnění povinností, protože se týká neprovedení směrnice, která obsahuje ustanovení značné důležitosti pro poskytovatele služeb elektronických komunikací. Tato ustanovení navíc zajišťují na jedné straně vyvážený právní rámec zaručující fungování vnitřního trhu, který umožňuje represivním orgánům používat údaje, které jsou relevantní za účelem boje proti závažné kriminalitě, a na straně druhé zachování základních práv občanů.
- 23 Zadruhé má Komise za to, že důsledky porušení práva pro obecné a individuální zájmy jsou obzvláště závažné, jelikož neprovedení směrnice 2006/24 Švédským královstvím způsobilo finanční újmu podnikům usazeným v celé Unii a ostatním členským státům. Toto neprovedení směrnice vytvořilo podle názoru Komise konkurenční výhodu švédským soukromým telekomunikačním operátorům, kteří nemají ani povinnost uchovávat údaje, jež jejich konkurenti v jiných členských státech musejí uchovávat, ani investovat do personálu či prostředků určených k poskytování údajů orgánům.
- 24 Zatřetí, co se týče faktorů, které je třeba vzít v úvahu při posouzení závažnosti porušení unijního práva, má Komise za to, že vytýkané nesplnění povinností je jasně prokázáno skutečností, že Švédské království nepřijalo ani neoznámilo vhodná vnitrostátní opatření určená k provedení směrnice ve stanovené lhůtě, tedy nejpozději dne 15. září 2007. Podle názoru Komise je však třeba zohlednit skutečnost, že tento členský stát nikdy předtím neopomněl splnit povinnosti vyplývající z rozsudku vydaného Soudním dvorem na základě článku 258 SFEU.
- 25 Vzhledem k výše uvedeným skutečnostem a okolnostem navrhuje Komise použít koeficient závažnosti 10 na stupnici od 1 do 20.
- 26 Pokud jde dále o kritérium doby trvání nesplnění povinností vyplývajících z výše uvedeného rozsudku Komise v. Švédsko vyhlášeného dne 4. února 2010, Komise uvádí, že mezi uvedeným rozsudkem a 6. dubnem 2011, tedy dnem rozhodnutí Komise o zahájení řízení pro porušení práva proti Švédskému království, uběhlo celkem 426 dní.
- 27 Pokud jde konečně o nezbytnost odrazující sankce, jíž má být zabráněno dalšímu porušování práva, stanovila Komise na základě sdělení z roku 2010 faktor „n“, který je založený na platební schopnosti Švédského království, jakož i na počtu hlasů, který má tento stát v Radě Evropské unie, na 4,57.

- 28 Komise tak ve své žalobě vysvětluje, že výše požadované paušální částky, tedy 9 597 eur za každý den porušení vyplývá v souladu s kritérii upravenými sdělením z roku 2010 z vynásobení základní paušální sazby (210 eur za den) koeficientem závažnosti 10 a faktorem „n“, který činí 4,57. Takto získaná celková částka činí 4 088 322 eur za 426 dní porušování práva.
- 29 Ve své žalobní odpovědi Švédské království především tvrdí, že posouzení dotčeného nesplnění povinností, které provedla Komise, je příliš přísné, a to jak z hlediska jeho závažnosti, tak i nezbytnosti odrazujícího účinku. Komise podle jeho názoru především neprokázala, že nastaly okolnosti, které v případě předmětného porušení odůvodňují použití tak vysokého koeficientu závažnosti, jako je koeficient 10.
- 30 V této souvislosti tento členský stát uvádí, že směrnice 2006/24 není pro fungování vnitřního trhu natolik významná, jak tvrdí Komise. Tato směrnice stanoví jen okrajovou harmonizaci vnitrostátních právních předpisů v dané oblasti. Podle jeho názoru se totiž povinnost subjektů uchovávat údaje v jednotlivých členských státech liší, jelikož je jim ponecháno oprávnění přijmout právní předpisy v oblasti přístupu orgánů k provozním údajům o komunikaci nebo v oblasti rozdělení nákladů na uchovávaní údajů nesených subjekty. Podle tvrzení Švédského království již v unijním právu existují pravidla umožňující za určitých podmínek uchovávat provozní údaje o komunikaci za účelem boje proti kriminalitě, a to především směrnice o soukromí a elektronických komunikacích.
- 31 Komise dále podle názoru tohoto státu neprokázala, že neprovedení této směrnice Švédským královstvím mělo, jak tvrdí, důsledky pro obecné a individuální zájmy. Tento stát navíc uvádí, že pravidla, která jsou v současné době ve švédském právu v platnosti, umožnila právě zabránit těmto účinkům tím, že zaručují dostupnost údajů pro účely vyhledávání, odhalování a stíhání závažných protiprávních jednání.
- 32 Tento členský stát rovněž uvádí, že Komise ve svém posouzení nezohlednila skutečnost, že se výše uvedený rozsudek Komise v. Švédsko týká pouze částečného neprovedení směrnice 2006/24. V této souvislosti Švédské království tvrdí, že využilo možnosti poskytnuté čl. 15 odst. 3 této směrnice odložit její používání do 15. března 2009, pokud jde o připojení k internetu, elektronickou poštu a internetovou telefonii. Podle jeho názoru se tedy výše uvedený rozsudek Komise v. Švédsko týkal pouze neprovedení těch ustanovení směrnice, u kterých nebylo možné odložit lhůtu stanovenou na 15. září 2007, do vnitrostátního práva.
- 33 Švédské království kromě toho uvádí, že se nikdy nedopustilo nesplnění povinností vyplývajících z rozsudku Soudního dvora vydaného na základě článku 258 SFEU. Zdůrazňuje také, že přikládá velkou důležitost své povinnosti loajální spolupráce. K odůvodnění prodlení při plnění povinností vyplývajících z výše uvedeného rozsudku Komise v. Švédsko uvádí, že muselo čelit široké politické debatě o provedení směrnice 2006/24 do vnitrostátního práva a že provádění opatření, která vyžadovalo uvedené provedení, vedlo k problémům při legislativním procesu, jakož i obtížným rozhodnutím, která vyžadovala vyvážení ochrany soukromí s nezbytností účinného boje proti kriminalitě.
- 34 Ve své replice Komise nejprve tvrdí, že i když cílem směrnice 2006/24 není dosažení úplné harmonizace, nelze z toho vyvodit závěr, že tato směrnice nemá dopady na vnitřní trh nebo na soukromé a veřejné zájmy. Rozdíly v provedení uvedené směrnice v jednotlivých členských státech nijak nesnižují význam povinnosti uchovávat komunikační údaje, kterou zavádí.
- 35 K již existující právní úpravě, na niž Švédské království odkazuje, kterou je zejména směrnice o soukromí a elektronických komunikacích, Komise uvádí, že tato směrnice neukládá povinnost vztahující se na celou Unii uchovávat po určitou dobu určité provozní údaje.

- 36 Pokud jde dále o existující vnitrostátní ustanovení, jichž se dovolává žalovaný členský stát, Komise uvádí, že i v případě, že Švédské království mělo k dispozici určité údaje pro účely boje proti kriminalitě, nebylo to výsledkem splnění povinností vyplývajících z výše uvedeného rozsudku Komise v. Švédsko, jelikož dostupnost těchto údajů je zcela závislá na obchodních rozhodnutích přijatých jednotlivými subjekty v oblasti telekomunikací.
- 37 K argumentaci tohoto členského státu ohledně skutečnosti, že nesplnění povinností vyplývajících z výše uvedeného rozsudku se týká jen části směrnice 2006/24, Komise uvádí, že ačkoli členské státy mohly na základě čl. 15 odst. 3 této směrnice odložit uplatňování povinnosti uchovávat údaje až do 15. března 2009, neznamenalo to, že nemusely přijmout žádné opatření týkající se povinnosti uchování údajů upravené v tomto ustanovení před 15. březnem 2009. Tento argument tedy vychází z chybného výkladu výše uvedeného rozsudku Komise v. Švédsko.
- 38 Konečně k argumentům žalovaného členského státu, které se týkaly obtíží interního rázu souvisejících s legislativním procesem, Komise připomíná ustálenou judikaturu Soudního dvora, podle níž nemohou být tyto obtíže zohledněny v rámci posuzování porušení práva, k němuž došlo.
- 39 Pokud jde o obtíže interního rázu, tento členský stát tvrdí, že se jich dovolával nikoli k odůvodnění neprovedení směrnice 2006/24, nýbrž za účelem prokázání toho, že provedení směrnice bylo v projednávaném případě stíženo natolik neobvyklými obtížemi, že je nelze přičítat běžnému přístupu Švédského království k provádění směrnic a plnění povinností vyplývajících z rozsudků Soudního dvora. Tento členský stát trvá rovněž na skutečnosti, že výše uvedený legislativní postup je použitelný jen ve výjimečných případech.

Závěry Soudního dvora

- 40 Úvodem je třeba připomenout, že uložení paušální částky musí v každém jednotlivém případě záviset na všech relevantních skutečnostech souvisejících jak s charakteristikami zjištěného nesplnění povinnosti, tak s přístupem členského státu, jehož se řízení zahájeno na základě článku 260 SFEU týká. V této souvislosti je Soudní dvůr na základě tohoto ustanovení nadán širokou posuzovací pravomocí při rozhodování o uložení či neuložení takové sankce (výše uvedené rozsudky Komise v. Španělsko, bod 141 a Komise v. Irsko, bod 47).
- 41 Soudní dvůr tedy není vázán návrhy Komise, které jsou pouze užitečným referenčním základem. Stejně tak pokyny, které jsou obsaženy ve sděleních Komise, nejsou pro Soudní dvůr závazné, ale přispívají k zajištění transparentnosti, předvídatelnosti a právní jistoty kroků učiněných Komisí (viz rozsudek ze dne 7. července 2009, Komise v. Řecko, C-369/07, Sb. rozh. s. I-5703, bod 112).
- 42 Pokud jde zaprvé o samotnou zásadu uložení paušální částky na základě článku 260 SFEU, je nutno připomenout, že tato zásada spočívá především na posouzení dopadů nesplnění povinností dotčeného členského státu na soukromé a veřejné zájmy, zejména pokud neplnění povinností trvalo po dlouhou dobu po vydání rozsudku, jímž bylo původně určeno (viz rozsudek ze dne 9. srpna 2008, Komise v. Francie, C-121/07, Sb. rozh. s. I-9159, bod 58).
- 43 V této věci je nutno konstatovat, že vzhledem k cíli směrnice 2006/24, kterým je, jak uvádí její čl. 1 odst. 1, zajištění dostupnosti údajů týkajících se elektronických komunikací pro účely vyšetřování, odhalování a stíhání závažných trestných činů, je nesplnění povinností vyplývajících z výše uvedeného rozsudku Komise v. Švédsko, v němž bylo předtím konstatováno nesplnění povinností vyplývajících z této směrnice, způsobilé ohrozit dotčené soukromé a veřejné zájmy. Vzhledem k tomu, že nesplnění povinností vytýkané Švédskému království trvalo více než dva roky od data vyhlášení tohoto rozsudku, je navíc třeba konstatovat, že přetrvávalo po značně dlouhou dobu od tohoto data.

- 44 Soudní dvůr má tedy za to, že v projednávané věci musí být Švédskému království uložena povinnost zaplatit paušální částku.
- 45 Pokud jde zadrhé o výši paušální částky, je třeba připomenout, že Soudnímu dvoru přísluší stanovit ji tak, aby tato částka byla jednak přizpůsobená okolnostem a jednak přiměřená zjištěnému nesplnění povinností, jakož i platební schopnosti dotyčného členského státu (v tomto smyslu viz výše uvedené rozsudky Komise v. Řecko, bod 146 a Komise v. Španělsko, bod 143).
- 46 Mezi faktory, které jsou v tomto ohledu relevantní, patří zejména takové skutečnosti, jako je závažnost porušování práva a doba, po kterou přetrvávalo vytykané neplnění povinností od vydání rozsudku, kterým bylo toto neplnění povinností určeno (v tomto smyslu viz výše uvedený rozsudek Komise v. Španělsko, bod 144).
- 47 Pokud jde zaprvé o závažnost nesplnění povinností z hlediska významu porušených ustanovení unijního práva, je třeba připomenout, že se směrnice 2006/24 vztahuje na činnosti dodavatelů služeb elektronických komunikací na vnitřním trhu a že unijní zákonodárce sleduje cíl ochrany jeho řádného fungování prostřednictvím přijímání harmonizovaných pravidel v oblasti uchovávání údajů týkajících se elektronických komunikací (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 10. února 2009, Irsko v. Parlament a Rada, C-301/06, Sb. rozh. s. I-593, bod 72).
- 48 Cílem směrnice 2006/24, jak vyplývá z jejího čl. 1 odst. 1, je zajistit prostřednictvím harmonizace vnitrostátních právních předpisů, kterou provádí, dostupnost těchto údajů pro účely vyšetřování, odhalování a stíhání závažných trestných činů, jak jsou vymezeny každým členským státem v jeho vnitrostátních právních předpisech. Z bodu 22 odůvodnění této směrnice navíc vyplývá, že usiluje především o zajištění plného dodržování základních práv občanů na respektování soukromého života a komunikace a na ochranu jejich osobních údajů, jak je stanoví články 7 a 8 Listiny.
- 49 Za těchto okolností je třeba mít za to, že nesplnění povinnosti provést takovou směrnicí může narušit řádné fungování vnitřního trhu. Takové nesplnění povinnosti proto vykazuje jistý stupeň závažnosti, a to bez ohledu na rozsah harmonizace, kterou směrnice 2006/24 provádí.
- 50 K tvrzení Komise uvedenému v bodě 23 tohoto rozsudku ohledně důsledků nesplnění povinností vyplývajících z výše uvedeného rozsudku Komise v. Švédsko pro soukromé a veřejné zájmy je třeba zdůraznit, že z bodů 6.1 a 6.2 zprávy Komise ze dne 18. dubna 2011 nazvané „Zpráva Komise Radě a Evropskému parlamentu – Hodnotící zpráva o směrnici o uchovávání údajů (směrnice 2006/24/ES)“ [COM(2011) 225 final] vyplývá, že uvedená směrnice nedosáhla zcela svého cíle, kterým bylo zavést rovné konkurenční podmínky pro poskytovatele v Evropské unii. Komise tedy měla prokázat domnělé porušení konkurenčních podmínek na vnitřním trhu telekomunikačních služeb, což neučinila.
- 51 Kromě toho nelze připustit argument Švédského království, podle něhož již v unijním právu existují pravidla, která za určitých podmínek umožňují uchovávání provozních údajů o komunikaci za účelem boje proti trestným činům, a že pravidla, která jsou v současné době v platnosti ve švédském právu, umožnila zabránit důsledkům pro obecné a individuální zájmy uváděné Komisí. Je totiž nesporné, že uvedená pravidla neodpovídají požadavkům plynoucím ze směrnice 2006/24, jelikož v opačném případě by nebylo nutné konstatovat, že tento členský stát nesplnil svou povinnost provést směrnicí 2006/24 do vnitrostátního práva.
- 52 Tvrzení Švédského království ohledně skutečnosti, že se výše uvedený rozsudek Komise v. Švédsko týká pouze částečného neprovedení směrnice 2006/24, je neopodstatněné.

- 53 Ve výše uvedeném rozsudku Komise v. Švédsko totiž Soudní dvůr určil a rozhodl, že Švédské království tím, že nepřijalo ve stanovené lhůtě právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu se směrnicí 2006/24, nesplnilo povinnosti, které má na základě této směrnice. Článek 15 odst. 3 směrnice 2006/24 umožnil členským státům odložit uplatňování povinnosti uchovávání komunikačních údajů do 15. března 2009, avšak nikoli provedení uvedené směrnice, k němuž mělo dojít před 15. zářím 2007.
- 54 Pokud jde o přístup Švédského království k povinnostem vyplývajícím ze směrnice 2006/24, nelze přijmout odůvodnění tohoto členského státu, podle něhož bylo zpoždění se splněním povinností vyplývajících z uvedeného rozsudku způsobeno mimořádnými obtížemi na vnitrostátní úrovni souvisejícími se zvláštnostmi legislativního procesu, širokou politickou debatou ohledně provedení směrnice 2006/24 a problémy vyvolanými obtížnými rozhodnutími vyžadujícími vyvážení ochrany soukromí a nezbytnosti účinného boje proti kriminalitě. Jak Soudní dvůr opakovaně uvedl, členský stát se nemůže dovolávat ustanovení, praxe nebo situací svého vnitrostátního právního řádu coby důvodu, proč nesplnil povinnosti vyplývající z unijního práva (viz zejména rozsudek ze dne 31. března 2011, Komise v. Řecko, C-407/09, Sb. rozh. s. I-2467, bod 36). Je tomu tak i u takového rozhodnutí, jako je rozhodnutí švédského parlamentu, na které odkazuje bod 8 tohoto rozsudku, odložit přijetí návrhu zákona na provedení této směrnice o jeden rok.
- 55 Jakožto polehčující okolnost je však třeba zohlednit skutečnost, že Švédské království dosud nikdy neopomnělo splnit povinnosti vyplývající z rozsudku vydaného Soudním dvorem na základě článku 258 SFEU.
- 56 Pokud jde zadruhé o dobu trvání neplnění povinností, která je předmětem této žaloby, je nezbytné připomenout, že ačkoli článek 260 SFEU neupřesňuje lhůtu, v níž musí být rozsudku vyhověno, je nicméně nesporné, že s plněním povinností vyplývajících z rozsudku musí být započato okamžitě a musí být završeno v co nejkratší možné lhůtě (viz zejména výše uvedený rozsudek Komise v. Řecko ze dne 31. března 2011, bod 34).
- 57 V této věci je třeba uvést, že nesplnění povinností přetrvávalo téměř 27 měsíců od data vyhlášení výše uvedeného rozsudku Komise v. Švédsko, tedy 4. února 2010, do dne, ke kterému Švédské království uvedlo své právní předpisy zcela do souladu s uvedeným rozsudkem, tedy 1. května 2012.
- 58 Je tedy nutno konstatovat, že nesplnění povinností vytýkané Švédskému království přetrvávalo po vyhlášení výše uvedeného rozsudku Komise v. Švédsko po značně dlouhou dobu.
- 59 Vzhledem k výše uvedeným okolnostem a zejména úvahám obsaženým v bodech 47 až 58 tohoto rozsudku má Soudní dvůr za to, že odrazem spravedlivého posouzení okolností projednávané věci bude stanovení paušální částky, kterou bude muset Švédské království uhradit, ve výši 3 milionů eur.
- 60 Švédskému království budiž tedy uloženo, aby Komisi zaplatilo na účet „Vlastní zdroje Evropské unie“ paušální částku ve výši 3 milionů eur.

K nákladům řízení

- 61 Podle čl. 138 odst. 1 jednacího řádu Soudního dvora se účastník řízení, který neměl úspěch ve věci, uloží náhrada nákladů řízení, pokud to účastník řízení, který měl ve věci úspěch, požadoval. Vzhledem k tomu, že Komise požadovala po Švédském království náhradu nákladů řízení a posledně uvedené nemělo ve věci úspěch, je důvodné mu uložit náhradu nákladů řízení.

Z těchto důvodů Soudní dvůr (čtvrtý senát) rozhodl takto:

- 1) **Švédské království tím, že nepřijalo opatření nezbytná ke splnění povinností vyplývajících z rozsudku ze dne 4. února 2010, Komise v. Švédsko (C-185/09), který se týkal neprovedení ustanovení směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/24/ES ze dne 15. března 2006 o uchovávání údajů vytvářených nebo zpracovávaných v souvislosti s poskytováním veřejně dostupných služeb elektronických komunikací nebo veřejných komunikačních sítí a o změně směrnice 2002/58/ES do vnitrostátního práva, a tím, že nepřijalo ve stanovené lhůtě právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s uvedenou směrnicí, nesplnilo povinnosti, které pro něj vyplývají z článku 260 SFEU.**
- 2) **Švédskému království se ukládá povinnost zaplatit Evropské komisi na účet „Vlastní zdroje Evropské unie“ paušální částku ve výši 3 milionů eur.**
- 3) **Švédskému království se ukládá náhrada nákladů řízení.**

Podpisy.